

PARTİZAN

TARAFTARLARI

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Birlik kim "HK", kim !?.

Arkadaşlar, yoldaşlar,

Bilindiği gibi, 12 Eylül 1980'de hakim sınıfların halkımıza karşı uyguladığı faşist terör uç noktasına ulaştı. 12 Eylül'de hakim sınıfların faşist ordusu yönetime doğrudan el koyarak, şu katılmamış bir zorbalık (faşist) sömürge ve zulme karşı bir sesin çıkamayacağı bir mezarlıklar ülkesi haline getirmek için çalışıyor. Hakim sınıfların bu yoğun ve etkili saldırıları, devrimci güçleri, sınıf mücadelesinin bu günkü ihtiyaçlarına uygun mücadele yöntemleri ile kavgalarını sürdürmeye zorlamaktadır. Şimdi tüm devrimci güçler, kendilerini bu zor durumun şartlarına ayak uydurur hale getirmeye çalışıyorlar. Bununla ilgili olarak faşist cuntanın gelişti, gelişmesi ve geleceği ile ilgili değerlendirmeler yapıyorlar, sınıf mücadelesi ile ilgili öneriler getiriyorlar. Bu önerilerin en önemli bölümünü şüphesiz "Birlik" önerileri oluşturuyor. Aslında bu birlik önerileri yeni değildir. Her siyaset çeşitli dönem ve koşullarda, kendi anlayışı doğrultusunda birlik önerisi getirmiş, çeşitli birlikler kurulmuş, dağılmıştır. Birlik üzerine en fazla yaygara koparan siyasetlerden birisi de "Halkın Kurtuluşu" isimli oportünist siyasettir. HK 12 Eylülden sonra şiddet karşımıza yeniden bir birlik çağrısıyla çıkıyor. "Faşist cuntaya karşı muhalefet örgütleri"

Henüz üzerinde yeterli kadar açıklama yapılmamış olan bu "muhalefet örgütleri" ilk bakışta faşist cuntaya karşı şu veya bu şekilde muhalefet etmek için örgütler olarak görülebilir. Bu haliyle de geçmişteki herhangi bir birlik sağlama çabaları gibi yeni bir deneme olarak ele alınabilir.

BİRLİK SORUNUNA NASIL YAKLAŞACAĞIZ

Birlik sorununa yaklaşırken, birinci olarak şunları bir birinden ayırmalıyız. Birlik her yerde ve her şart altında aynı karakter ve aynı şekilde olmayacaktır. Bir birinden ayrı görevler için, birbirinden ayrı karakterde birlikler vardır. Marksist/Leninistlerin birliği vardır, işçilerin birliği vardır, işçilerle köylülerin birliği vardır, burjuvazi ile işçi sınıfının birliği vardır, devrimci siyasetler arasında birlik vardır vs. Bu birliklerden herhangi biri, devrimin nihai zaferi için araçken, bir başkası, devrimin nihai zaferini sağlama aşaması gereken somut bir engeli karşısında kurulabilir. Dolayısıyla birlik sorunu doğrudan doğruya devrimin strateji ve taktiği ile ilgili bir sorundur.

Her devrimci siyaset - ister kendi tarafından, isterse diğer taraftan önerilsin - birlik meselesini kendi tespit ettiği - doğru veya yanlış - strateji açısından yargılamaktadır. Her devrimci teşkilatın strateji konusundaki farklılığı, bir taraftan devrimci siyasetler arasındaki çeşitli karakterde ve şekildeki birlik çağrılarını somut gelmez bir şekilde çoğaltırken, diğer taraftan herhangi bir birlik önerisi üzerinde anlaşamamasının temeli olabilmektedir. Bu özellikle devrimci siyasetlerin halk kitleleri içerisinde kök salmadığı, halk içinde devrimci bir siyasetin sağlam bir otoritesinin bulunmadığı bir durumda, bu birlik çekişmelerini daha da güçlü durumlara düşürmektedir.

Bu güne kadar önerilen birlikler genellikle devrimci siyasetler arasındaki birlikler olmuştur. "Üçlü blok" (Bu daha önce Aydınlık'la birlikte dörtlü blok) "HK ile Dev-Yol arasındaki birlik", "Dev-Deb", Direniş komiteleri, şimdiki "faşist cuntaya karşı muhalefet örgütleri"

Bunlardan "Üçlü blok" ML lerin birliğini yani ML bir parti kurmayı amaçlıyordu. HB, HK ve HY nun oportünist güçleri arasında uzun süre tartışmalar oldu, birbirlerine karşı kendi platformlarını kabul ettirme çabalarına girişildi, önceleri birbirlerini "ML olma eğiliminde" tespit eden güçler, sonunda birbirlerini oportünist olarak değerlendirdiler, herbirisi kendisini ML bir parti kurmakla görevlendirdi.

Dev-Yol ile HK "ortak bir platformda" faşizme karşı mücadelede güçlerini birleştirdiler, ancak daha sonra bu "ortak platform" onların birbirlerine kurşun sıkma larını engelleyemedi. Böylece bu birlikte fiyaskoya sonlandı.

Dev-Deb ise henüz herhangi bir faaliyete girişmeden bizim ve Kava'nın çekilmesiyle dağıldı. (Bu konuda der gimizin özelleştirilmesi için bakınız: Partizan yayınları sayı 7-9)

Direniş komiteleri ise devrimci siyasetlerin arasında ki birliği sağlayan örgütler değildiler.

Sonuç olarak bu devrimci siyasetler arasındaki birliği sağlama girişimleri ile ilgili örnekler çoğaltılabilir. Ama bu örneklerden hiç birisinin planlanan şekilde yaşamadığı ve dağıldığı görülmektedir.

Devrimci siyasetler arasında uzun süreli birlik sağlama girişimleri şu objektif gerçekleri göz ardı etmekte dir.

Bu gün devrimci siyasetlerin hiçbirisi, devrimin itici güçlerini, devrim mücadelesine seferber edebilecek et kinlikte değildir. Bu gün devrimci çevre içinde bile her türden oportünist görüşler ML adına hareket edebilecek durumdadır. Türkiye devrimci hareketi içinde oportünist platformlar yıkılmadıkça, devrimci platformun zaferi sağlanmadıkça, her görüş ML adına hareket edebilecek, her siyaset kendi bildiğine hareket edip gidecek tir.

Devrimci siyasetler arasında gerçekten devrimci bir birliğini sağlanması isteniyorsa, bu gün görev olarak en azından devrimci çevre içinde, devrimci bir platformun hakimiyeti için mücadeleyi tespit etmek gerekmektedir.

ML hareket, işte bunlardan yola çıkarak, devrimci bir platformun hakim kılınması için, oportünizme karşı mücadeleyi kendisine görev olarak kabul etmiştir.

ML hareket birlik sorununa işte bu görevi açısından yaklaşmaktadır. Önerisi her somut eylemde, bütün devrim ci siyasetlerle birlik, her somut eylemde, her devrimci siyasetin kendi platformu ile katılabileceği bir birlik.

ML siyaset bunu propaganda ve ajitasyonda serbestlik temelinde eylemde birlik olarak açıklamıştır.

Böyle bir birlik; devrimci hareketin bu günkü gelişimine uygun, hiç bir siyaseti kendi platformu dışında başka bir platforma bağlamayan, her türlü platformun kitleler veya en azından eylem içindeki devrimci çevre içinde yayılmasını öngören bir birliktir.

Bu birlik; doğru/devrimci platformun hakim kılınması -nın aracı, dolayısıyla devrimci siyasetler arasında bir liğin sağlanması için zorlayıcı niteliği olan bir birliktir.

Burada bir başka konuya daha değinmekte yarar vardır. Şimdiye kadar önerilen devrimci siyasetler arasındaki uzun süreli birlik bir cephe anlayışı olarak ileri sürülmüştür. Bu cephe konusunda zir cahillik bir göster gendir. Cephe siyasetler arası - helede bu siyasetle-

bu halk içindeki kısır etkinliğinin olduğu bu günkü dönemde - bir birlik değil, halk içindeki çeşitli sınıflar ve tabakalar arasındaki bir birliktir.

"Faşist cuntaya karşı muhalefet örgütleri" devrimci hareketin bu günkü ihtiyaçlarına cevap vermeyen, devrimci hareketin gelişim düzeyine uygun düşmeyen bir öneridir. Devrimci siyasetler arasında bu gün için boşuna birlik önerisidir. Başarıya ulaşamayacaktır.

ML hareket bu "muhalefet örgütleri" içinde yer almamaktadır. Çünkü ML hareket bu öneriyi getiren HK'nun oportünist siyasetinden temelden ayrılmaktadır. ML hareketin görevi HK oportünist platformunun altına imza atmak değil, bilakis onu mahkum etmektir.

ML hareketin, HK'nun platformundan ayrıldığı bazı önemli noktalar şunlardır.

1. FAŞİZMİN YOĞUNLAŞTIRILMASINA KARŞI MÜCADELENİN GÖREVLERİ VE HALKIN KURTULUŞU

Yoldaşlar, arkadaşlar

Bilindiği gibi HK devrimci mücadelede, "doğru bir eylem çizgisine sahip olduğunu iddia etmektedir. Bu doğru eylem çizgisinin ne olduğunu, son yıllarda faşizmin adım adım yoğunlaşmasına karşı verilen mücadelede görülmektedir.

Geçtiğimiz yıllarda, özellikle 1973'lerden bu tarafa halkımızın gittikçe yükselen kendiliğindenci mücadelesine tanık olduk. Grevler, gösteriler, mitingler birbirini takip ediyordu. Hakim sınıflar bu mücadeleyi bastırabilmek için MİT, Kontra Gerilla, MHP gibi cinayet şebekelerini ve diğer resmi güvenlik güçlerini seferber etmişlerdi. Siyasi cinayetler işleniyor, devrimciler katlediliyor, DGM lere karşı direnişte, 1 Mayıs, 77 de ve 1 Mayıs mahallesinde olduğu gibi kitle üzerine hedef göstermek için ateş ediliyordu. Ancak bütün bunlar halkımızın mücadelesini durdurmak bir yana, dahada sertleştiyor, devrimci güçler, karşı devrimin silahlı güçlerine karşı yine silahla direniyorlardı.

Hakim sınıflar böyle bir durumda, Ecevit'i devreye sokarak halkımızın mücadelesini pasifize etmeye çalıştılar. Ecevit yaptığı propagandalarla halkın dilcek ve arzularını dile getiriyor, demagojik bir şekilde halkın düzenden duyduğu hoşnutsuzluğu, hakim sınıfların çıkarına kanallı etmeye çalışıyordu. Hakim sınıflar 77 erken seçimine büyük bir umutla giriyorlar, Ecevit'in halkın mücadelesini pasifize edeceği üzerine plan kuruyorlardı.

Bu durumda devrimci hareketin görevi ne idi ?

Türkiyede genel olarak seçimlerin sahtekarlık olduğunu özel olarak bu erken seçim, hakim sınıfların halkımızın mücadelesini "demokrasi" demagojisiyle, pasifize etmede bir araç olarak kullanılmak istendiğini tespit ve teşhir etmek, seçimleri boykot etmektir.

Peki HK ne yaptı ?

"Bu gün karşı-devrimci terör, yığınların mücadelesini geliştirmekte, yığınların mücadele azmini bilemektedir. Ama bu gün, devrimci "terör"ün karşı-devrimci terörü alt edebileceğini söylemek için zaman henüz erkendir." "Çünkü mevcut ekonomik ve siyasi buhran devrimci dalgayı bir devrim durumuna dönüştürebilecek bir düzeyde olmadığı gibi, yığınların örgütlenme ve bilinç düzeyinde yeterli değildir." (HK 52)

"Sınıf mücadelesinin eriştiği boyutlar ve kitlelerin örgütlenme düzeyinin yetersizliği, boykot taktiğini öncelikle geçersiz kılmaktadır. (HK-HB ortak açıklaması) Görüldüğü gibi HK burada, hakim sınıfların bu seçimle oynamak istediği oyunu teşhir edip, "mücadelesini geliştiren" "örgütlenme ve bilinç düzeyi yeterli olmayan" yığınlara bilinç götürmek, onları hakim sınıflara karşı örgütlemek yerine, hakim sınıfların oyununa ortak olunuyor, seçim borazanı öttürülüyor."

1977 seçiminde hakim sınıfların "demokrasi" sahtekarlığına ayak uyduran HK, böylece faşizme karşı mücadelede yanlış bir yol tutarken, bilindiği gibi 14 Ekim 79 seçimlerinde "sıkıyönetim gibi olağanüstü bir durum" gerekçe göstererek boykot taktiğini izlemiş, böylece "çok şükür" faşizmin oyununa düşmemiştir. Ancak bu boykot taktiği kitlelerin zorlamasıyla mümkün olmuştur. HK'nun boykot taktiği Ecevit'in kitle içinde bir "umut" olarak sönmemesinin sonucudur.

Bilindiği gibi Ecevit propaganda çalışmalarını, halkımızın düzene karşı duyduğu hoşnutsuzluk üzerine yoğunlaştırmış, bunun sonucu halkımız, Ecevit'ten herhangi bir şekilde bir devrim beklemesede, kütülcülerin içinde on iyi si olarak, hayat pahalılığını ve faşist katliamları en geleceğini, faşistlerden hesap soracağını "umut" etmiş, bunun için Ecevit'e oy vermişti.

HK tamda bu noktada, "bilinç düzeyleri yeterli olmayan" yığınlarla üç aşağı beş yukarı aynı düzeyde kalmıştır. HK'na göre CHP bir AP, MSP veya MHP gibi zaten değildir de bir Apocu ve TİKP gibi bile değildir. HK'na göre kendilerinden ayrılan "Devrimci proleterya" MİT ajanıdır, dHY. "ajan, provokatör bir çizgiye sahiptir", Ecevit'te "reformisttir", Ecevit'i hakim sınıfların bir uşağı olarak tespit ve teşhir eden, Ecevit'i hakim sınıfların diğer uşaklarından özde ayırmayan ML harekete karşı düşmanca saldıran HK, Ecevit'i en fazla "faşizmin kolunu kesme" olmakla, "Hakim sınıflarla uzlaşmak" olarak tanımlamıştır. HK'nun - bu arada tabii diğer oportünistlerin - Ecevit'e karşı takındığı bu hayranca tutum faşizme karşı mücadelede önemli tahribatlara sebep olmuştur. Ecevit halkın ideolojik ve siyasi alanda kendisine karşı yeterli derecede silahlendirilmiş olmamaından istifade ederek, adım adım faşizmin yoğunlaşmasını

rilmasına koyulmuştur. Toplumsal savaşma, serfi operasyonların yoğunlaştırılması, devrimci hareketin teşhiri demokratik ve ilerici basını susturulmaya çalışılması, gecekonduların yıkılması, Anarşiyi önleme paketleri, ceza evleri ile ilgili düzenlemeler, sıkıyönetim vs. Ecevit bir taraftan faşizmin yoğunlaştırılması için çalışırken, diğer taraftanda zam üstüne zam getirerek hakim sınıfların talanına gözettiği, bütün bu faaliyetlerinde emperyalistlere kulluğunu kusursuz yerine getiriyordu.

Ecevit, halkı hazırlıksız yakalayan önemli mesafeler katetmesine rağmen sürgün içinde halkın içindeki itibarını yitirdi, HK'na ve diğer oportünistleri boykota sürükleyen esas sebepten buydu. Nitekim HK bundan sonrada faşizmin yoğunlaştırılmasına karşı mücadelelenin görevlerini yerine getirmeyi tersine saptardı.

79 seçimlerinden sonra bildiğimiz gibi Demirel hükümeti kuruldu. Demirel hükümeti 100 gün içinde anarşiyi önleyeceğim propagandası ile Ecevit'in anarşiyi önleme paketine ve sıkıyönetime güveniyordu. Demirel, hakim sınıfların, halkımızın düzene karşı muhalefetini bastırma, hiçbir demokratik hakkın olmadığı, hiç itirazsız tamamen kendi borularının öttüğü bir düzeni sağlama planlarını Ecevit'in bıraktığı yerdan devam ettirmeye koyuldu. Planın bu bölümü "anarşiyi önleme" paketini meclisten geçirme, bu paketin getirdiği yasa değişikliklerine dayanarak devrimci harekete topyekun bir saldırıya geçmekti.

Devrimci hareket ne yapmalıydı ?

Kitleyi faşizmin saldırısına karşı her alanda hazırlanmaya çalışmak, kırsal alanlarda gerilla birliklerini örgütlemeye çalışmak ve gerilla savaşı için seforber olmak.

Peki, HK ne yaptı ?

"Proleter devrimciler, hayatın her alanında, faşist dik tatarlığe ve onun ordusuna, polisine vs. karşı, grevlerde toprak işgallerinde, kitlelerle birlikte, ama onların en önünde, Adana'da, Tarsus'ta, Ankara'da vb. yerlerde göğüs göğüse barikat savaşlarında mücadele etmekte ve bu mücadelede onlarca taraftarını şehit vermekte. Bunlardır proleter devrimcilerin yaptıkları." (Partizan, ATIF, ATÖF şöküyor vs. bildirisinden)

HK'nun faşist komprador-patron ağa devletine karşı mücadele etmediğini düşünmüyoruz bile. Ama HK barikat savaşları dediği şeyi lastik tekerleklerin dumanları kadar büyütüyor, toprak işgalini belki rüyasında bile görmemiştir, grevlere gelince işçi sınıfı içinde ne derece etkinliğe sahip olduğu ortadadır. İnsan HK'na bu mücadelelerle ilgili birde "ama onların en önünde" şeklindeki palavralarından dolayı şaka yapıyor diye gülmeye geçebilir. Ama bu palavralar, en azından HK tabanında sınıf mücadelesi konusunda önemli tahribatlara sebep olmuştur.

Kitlelere hakim sınıfların devrimci harekete köklü bir saldırıya geçeceği bilinci yerine, sanki "yarın devrim olacak" bilinci vermek, devrimci hareketi her alanda faşizmin yoğun saldırısına karşı hazırlamak yerine, körçesine açık ve toplu bir hedef olarak çıkarmaya hazırlamak ve sonrada bütün bunlarla ukalâca ögünmek ancak HK gibi oportünistlere yaraşır.

TKP, TİP, TSİP vs. gibi tüm modern revizyonistlerle birlikte "Tüm çalışanların genel grevi" çağrısı atıyor HK. ML hareket bu genel grev çağrılarını şu şekilde eleştiriyordu.

"2. Son dönemde sosyal faşistler dışında, AEP peşinden gidenlerde 'genel grev' sloganına daha çok sarıldılar. Onlar bunu siyasi iktidarın ele geçirilmesinin yolu, silahlı ayaklanmanın aracı olarak kavıyorlar. Gelişmeler önümüzdeki dönemde DISK'in böyle bir genel grev yapabileceğini gösteriyor. Bunlar, bir çok iş yerinde soruna 'uyumsuzluk'a dökerek bekleme tavrına girdiler. Kuşkusuz oportünistlerin tümü bu çağrıya katılacaklardır.

Ayrıca bu sorun oportünistler açısından (güç bakımından) pratik bir değer taşımıyor. Birbir sahte propagandanın ileri sürdükleri Devrimci Sendikalar Muhalefet (DSM) de şimdiki iflas etmiş durumdadır. Bunlardan esas tehlike ideolojik-siyasi bakımdan geliyor.

Pratik bakımdan esas tehlike ise sosyal faşistlerden gelmektedir. Bunlar ellerindeki araçlarla işçi sınıfının önemli bir bölümünü etki altında bulunduruyorlar. Öyleyse bu sorunda partimizin tavrı ne olmalıdır? Meselayı kısaca şöyle koyabiliriz:

a) Genel grev siyasi iktidarı almak için toplu ayaklanmanın örgütlenişinin doğrudan bir parçasıdır. Genel grev çağrısı ayaklanma hedeflenerek yapılır. Genel grev çağrısı bu nedenle, toplu ayaklanma şartlarının mevcut olduğu durum ve toplumlar için geçerlidir. Böyle ülkeler kapitalizmin ekonomide hakim olduğu, işçi sınıfının devrimin önder ve temel gücü olduğu ülkelerdir. Bizim ülkemiz açısından ise durum böyle değildir. Ekonomik yapının dengesizliği, işçi sınıfının nüfus içindeki azlığı, köylülüğün toprak talebi temelindeki tayin edici devrimci önemli emperyalist boyanduruk gibi nedenler genel olarak doğrudan toplu ayaklanmayla iktidarın ele geçirilmesini imkansız kılar. Türkiye gibi yarı-sömürge yarı-feodal bir ülkede toplu ayaklanma şartları nedir olarak ortaya çıkar.

.....
C halde ülkemizde genel grev çağrısının yapılmasının genel olarak objektif şartları yoktur. Ayrıca bir komünist parti genel grev çağrısının diğer bir yoldan açabileceği

gi toplu ayaklanmanın önderliğini yürütülecekse veya ele geçirebilecekse yapar.

Genel grev ancak bir süreç içinde inşa edilebilir. Genel grev çağrısından önce Komünist partisinin yerel ekonomik ve demokratik mücadelelerinde işçi sınıfına birleştirmiş, giderek kitlesel eylemlerini siyasi hedeflere yöneltmiş, geniş emekçi yığınlarının desteğini, işçi sınıfının siyasi hedeflerine kazanmış olması gereklidir. Genel grev çağrısı, somut olarak işçi sınıfını siyasi iktidara yöneltti bir çağrıdır. Ve bununla sınırlanmaz. Genel grev sloganı kesinlikle bir propaganda sloganı değildir.

b) Bu gün ülkemizde karşı devrim ile devrim güçlerinin karşılıklı durumu açısından herhangi bir olağanüstü şartlar, yani toplu ayaklanmayı mümkün kılacak şartlar yoktur. Bu ortamda işçi sınıfını genel greve çağırarak maccracılık yada hakim sınıf klikleri arasındaki çıkar dalaşmasına işçileri peşkoş çekmektir. Bu günkü şartlarda işçi sınıfını 'son ve tayin edici bir muharebe'ye yöneltmek bir cinayettir. Tarihin af fetmeyeceği bir ahmaklıktır. Bu, İbrahim yoldaş tarafın dan 15-16 Haziran direnişiyle ilgili olarak açıkça ortaya konmuştur. Oportünistlerin genel grev çağrısı özün de kendi pasifizmlerini gizlemek için attıkları maccracı bir slogandır." (İşçi-Köylü Kurtuluşu sayı 7 / TKP/ML MKSB Ocak top.)

HK. Türkiye'de bu yanlış politikayı izlerken, B.Almanya ve B.Berlin'de KPD/ML in "Strauss'u durdurun" parolası altındaki seçim kampanyasını destekliyordu. Bu kampanyanın faşist Strauss'u seçimle durdurmanın mümkün olabileceğini kabul etme, kitlelere devrim yerine, revizyonist bilincin götürme gibi saçmalığını bir kenara bırakarak bile, B.Almanya'da anti-faşist mücadelenin teknelci burjuvazi arasında ayırım yaparak, Strauss'a karşı yönlendirilmesini demokrasi mücadelesi olarak bile adlandırmak mümkün değildir.

Türkiye'de faşizmin yoğunlaştırıldığı bir dönemde, B. Almanya'da içte faşistleşmenin, dışta intikamcı bir şekilde gelişmenin nasıl olduğu hepimizin gözleri önündedir. B.Almanya'daki bu günkü faşistleşme, Hitler Almanyası dönemindeki gibi olmamaktadır. Bu günkü faşistleşme, teknelci burjuvazinin bütün tarafından devlet aracılığıyla olmaktadır. B.Alman devleti her geçen gün adım adım demokrasi mevzilerini yok etmektedir. Bu içte faşistleşme, dışta intikamcı bir şekilde gelişme politikasının esas cemesini biz yabancılar çekmek teyiz.

Türkiye'de faşizmin yoğunlaştırılmasını "Türkiye yardımı" ile sadece Strauss değil, B.Alman teknelci burjuvazisi bir bütün olarak devlet aracılığıyla desteklemiştir. Bu günde faşist cuntayı desteklemektedir. B.Alman devleti bunu yaparken, HK "Stop Strauss" diyor. B.Almanya'da yabancı aleyhtarı politika sadece Strauss tarafından güdülmüyor. Bu politika bir bütün olarak B. Alman teknelci burjuvazisi tarafından, esas olarak devlet aracılığıyla güdülmüyor. ATİF başkanının politik çalışmasının yasaklanması, Türk faşistleriyle çatışmalardan dolayı, Augsburg'ta, Rüsselsheim'da, Koblenz'te, Balingen'de onlarca ilericinin tutuklanması, faşistlerin korunması, tüm ilerici Türkiye li örgütlerin kapatılması tehditleri tek başına Strauss tarafından değil, B.Alman devleti tarafından uygulanıyor.

B.Alman devleti bunları yaparken, HK "Stop Strauss" diyor. B.Alman devleti bu politikasını hala sürdürüyor ve hatta gittikçe geliştiriyor; HK hala "Stop Strauss" diyor. Kafa değil nato mermer. HK bu siyasetle cephe öneriyor. Silahları: B.Almanya'da "Stop Strauss" Türkiye'de "Barikat savaşı" palavracılığı, "Tüm çalışanların genel grevi" çağırkanlığı. HK'nun izlediği bu siyasetten geriye, faşist cuntaya karşı mücadelede sadece balon kalmıştır.

2. HK. GERILLA EYLEMLERİNİ REDDETMEKTEDİR:

" Pekî, Proleter Devrimciler barikat savaşlarında, sokak çatışmalarında kitlelerle birlikte mücadele ederken, "Halk savaşı" "Partizan" şefleri ne yapıyordu? Onuda biz söyleyelim. Ümraniye'de 5 işçiyi öldürmek, Dersim'de kendilerinden ayrılıp Dev-Yol'a geçen bir devrimciyi işkence yaparak öldürmek "kaza ile" 7 yaşındaki bir çocuğu öldürmek, sokaklarda çatapat patlatan bayram çocukları gibi dinamit patlatmak vb. İşte bunlarda çok "solcu" "Partizan" cıların yaptıkları." (Partizan, ATİF, ATÖF çöküyor vs. bildirisinden)

Ümraniye'de (aslı 1 Mayıs mahallesidir) öldürülen "5 işçinin" faşist olduğu bu gün herkes tarafından biliniyor. Ayrıca ML hareketin bu 5 faşistin öldürülmesinin 1 Mayıs mahallesinin halkının mücadelesine zarar verdiği tespitinde ortadadır. Dev-Yol'dan bir devrimciyi katleden kişinin ve bu olayın tüm dünyanın gözü önünde yine ML hareket tarafından mahkum edildiği ortadadır. ML hareketin, 1 Mayıs mahallesi gecekondu halkının mücadelesine önderlik ettiği ve bu uğurda şehitler verdiği, çeşitli işyerlerinde grevler örgütlediği, yapılan grevlere güçlü oranında katıldığı, Dest'te olduğu gibi toprak işgalleri örgütlediği, silahlı direnişlere güçlü oranında katıldığı, faşist katillerle karşı gerilla eylemleri düzenleyerek onları cezalandırdığı herkes ta-

rafından bilinmektedir. Bütün bunları herkes gibi HK'nın sahtekar şefleride bilmektedir.

Peki bütün bunlar ortada iken; ML hareketin acımasızca mahkum ettiği, bir takım zararlı eylemleri, birazda karikatürize ederek, demogojik bir biçimde, ML hareketin niteliğini veren, ML hareketin yönünü belirleyen bu tür eylemler olduğu propagandasını yapmak burada ne anlama gelmektedir.

Bu propaganda sadece HK'nun karalama sanatını gösterse insan HK'nun yeni bir sahtekârlığı olarak teğhir edebilir. Ama HK'nun bu tür seviyesiz saldırıları altında ML hareketin savunduğu ve örgütlediği gerilla eylemlerine yöneliktir. Türkiye devriminde tayin edici öneme sahip olan bu gerilla eylemlerini veya ileride gerilla savaşlarını HK "anarşizm" olarak karalarken devrimci saflarda önemli tahribatlara yönelmiştir. Herhalde hiç olmazsa HK sempaticianları HK'nun tahammül edilemez sütunlarında mücadele metodlarını belirleyen unsurun devrimci mücadelenin gelişim düzeyi olduğunu okumuşlardır.

Yine herkes, günlük gazetelerde Türkiyedeki sınıf mücadelesinin silahlı çatışmalar düzeyine vardığını bilmektedir. Silahlı çatışmalar yer yer kitlesel niteliğe "Barikat savaşlarına" ulaşmıştır. Böyle bir durumda devrimci hareketin silahlı mücadeleyi geliştirmek için karşı devrim hedeflerine gerilla eylemleri düzenlemesi HK'na göre "Anarşizm"dir.

HK. "bizimle, karşı devrimci aydınlığın birleştiği hiç bir nokta bulamazsınız" diyor. Şimdi HK gerilla eylemleri konusunda aydınlık ile kendi arasındaki farkı dü şünedursun biz Lenin'e başvuralım.

Lenin "Partizan savaşı" adlı makalesinde, birinci olarak, Marksistlerin hiçbir mücadele biçimini reddedemeyeceğini, Mücadele biçimlerinin tespitinde, "hareketin kendi içinden, kendiliğinden doğan, devrimci sınıf mücadelesi yöntemlerini genelleştirmekle, örgütlemekle bilinçli kılma" yetineceğini, ikinci olarakta mücadele biçimi sorununun tarihi yönüyle ele alınması gerektiğini yazmakta, "Ekonomik evrimin değişik anlarında, politik durumlardaki, ulusal kültürlerdeki, varoluş koşullarındaki vs. çeşitli koşullara bağlı olarak, farklı mücadele biçimleri, birinci plana geçer, başlıca biçimler halini alır, ayrıca ikinci derecedeki, yardımcı yöntemlerde değişir." demektedir.

Lenin daha sonra, Rusya'da sınıf mücadelesinin gelişmesini incelemektedir. Makaleyi yazdığı sırada 1906 da köylülerin kısmi isyanları olmaktadır. Lenin şöyle devam etmektedir.

mücadele biçimleri açısından 1906 sonbaharına doğru durum budur. Otokrasî bunlara. Kışinev'in 1903'te uyguladığı pogrom'dan (*) başlayarak 1906 sonbaharında Siedice'dekine varıncaya kadar yüz-karaların düzenlediği -mistlemele-le karşılık verdi. Bütün bu dönem süresince yüz-karaların düzenlediği pogromlar, yahudilerin, öğrencilerin, devrimcilerin ve bilincî işçilerin kıyımı sürekli olarak ilerledi, gelişti, satın alınan ayak-takımını ve gericilerin silahlı birliklerini şiddet konusunda birleştirerek ve köylere, kasabalara ceza seferlerine çıkılarak, baskı için trenler gönderilerek, topçunun köylerde ve kasabalarda kullanılmasına kadar vardı.

Olayların tablosunun başlıca zemini budur. Bu zemin üzerinde, kuşkusuz özel, ikinci derecede ve yardımcı şeyler olarak bu makalenin incelediği ve değerlendirdiği olay yer alır. Bu olay nedir? Biçimleri, sebepleri nelerdir? Ne zaman meydana gelmiştir ve ne dereceye kadar yayılmıştır? Devrimin genel ilerleyişinde taşıdığı önem nedir? Sosyal-demokrasi tarafından örgütlenen ve yönetilen işçi sınıfı mücadelesiyle ilişkileri nelerdir? Tablonun zeminini çizdikten sonra şimdi yaklaşacağımız sorunlar bunlardır.

Bizi ilgilendiren olay, silahlı mücadeledir. Bu mücadele bireyler yada küçük birey grupları tarafından yürütülür. Bunların bir kısmı devrimci örgütlere bağlıdır; diğer kısmıysa (büyük çoğunluğuyla, Rusya'nın bazı bölgelerinde) hiçbir devrimci örgüte ait değildir. Silahlı mücadelenin iki farklı amacı vardır, bunları kesinlikle birbirinden ayırmak gereklidir; önce bu mücadelenin hedefi bireyleri, örneğin askeri ve polis hizmetlerindeki şefleri ve yardımcılarını öldürmektir. Sonra, hükümetten olsun özel kişilerden olsun para fonlarına el koymaktır. Elkonulan bu paraların bir kısmı partinin ihtiyaçları için, bir kısmı silah ve ekipman hazırlıkları için gerekli maddeleri satın alınmasına, bir kısmı da bu mücadeleyi yürüten militanların ihtiyaçlarına kullanılır. Büyük mülkleri el konulması (Kafkasya'da yapılan mücadele 200.000 ruble ve Moskova'daki 375.000 ruble getirilmiştir), herşeyden önce devrimci partilerin

İhtiyaçlarına ayrılmış; küçük mülklerin müsa-
dresi ise özellikle ve bazen de sadece -müsa-
dese edenlerin- ihtiyaçlarına kullanılmıştır. Bu
mücadele biçiminin iyice gelişmesi ve yayılma-
sının 1906'da yani Aralık ayaklanmasından son-
ra olduğu gerçektir. Siyasal bunalımın silahlı
mücadeleye varmaya kadar keşkinleşmesi ve
özellikle de şehirlerde olduğu gibi kırsal bölgeler-
de de yoksulluğun, açlığın ve işsizliğin artma-
sı bu sınıf mücadelesi biçiminin kullanılmasına
yolaçan başlıca sebepler arasındadır. Bu top-
lumsal mücadele yöntemleri tercihan ve hatta
özellikle halkın en yoksul unsurları, baldırı-
cıplıklar, kümpen proletarya ve anarşist grup-
ları tarafından benimseniyordu. Otokrasi tara-
fından uygulanan, mücadeleye karşı -misille-
me- biçimleri olarak, sıkıyönetimi, yeni askeri
birliklerin seferber edilmesini, yüz-karaların
pogromlarını (Siedlce) ve askeri mahkemeleri
saymak yerinde olur.

III

Genellikle, bu mücadele yöntemleri anar-
şizm, blanquizm (*), eski terörizme dönüş ola-
rak nitelendirilir; bunlar kitlelerle hiçbir ortak
taraf olmayan, işçilerin moralini bozan, geniş
halk kitlelerinin işçilere olan sempatisini azaltan,
hareketin örgütlenişine ve devrime zarar
veren eylemlerdir. Her gün bu gibi olayları ha-
ber veren gazeteler, bu değerlendirmeyi doğru-
layan örnekler bulmak kolaydır.

Fakat bu örnekler kanıtlayıcı mıdır? Bunu
doğrulamak için söz konusu mücadelenin en çok
uygulandığı bölge olan Letonya'yı ele alalım.
Örneğin 21(8) Eylül ve 25(12) Eylül tarihli No-
voye Vremya gazetesi, Letonya sosyal demokra-
sisinin çabalarından yakınıyor. Letonya Sos-
yal Demokrat İşçi Partisi (RSDİP'ye bağlı) ga-
zetesini düzenli olarak 30.000 tirajla yayınlıyor.
İlan kısmında bütün namuslu insanların öldür-
mekle görevli olduğu casusların listesi yayınlıyor.
Polislerle işbirliği yapanlar -devrim düşman-
ları- olarak ilan edilir. Bunlar ölümü hak etmiş-
lerdir; üstelik bütün mallarına da el konulmalıdır.

Letonya'nın görüşü budur. Peki HK'nun karalamaya çalıştığı,
hakkında "çatapat patlatma" diye alay ettiği gerilla
eylemleri konusunda ML hareket ne düşünmektedir.

"Hakim sınıfların karşı çıktığı 'terör' kendilerinin
iktidarına yönelen, onlara korku salan devrimci terör-
dür. Devrimci terör haklı, meşru terördür. Ama buna karşı
çıkan yalnızca hakim sınıfların temsilcileri değildir.
Rus sosyal emperyalizminin uşakları olan TİP, TSİP
TKP gibi teşkilatlar; üç dünyacı karşı devrimci aydınlık
gibi teşkilatlar; TDKP (Türkiye devrimci komünist parti)
d.HY. gibi oportünist teşkilatlar, tek tek azıllı faşist
katillerin cezalandırılması eylemlerine, kim tarafından
yapıldığına, hangi amaca yöneldiğine bakmadan "bireysel
terör" yaftası asmakta ve bu tür eylemlerin hakim sını-
fların eline halka saldırı fırsatı verdiği demagoji-
sini yapmaktadırlar. Bundan önce Gün Sazak gibi azıllı
bir faşistin temizlenmesinden duyulması gereken sevin-
ci dile getirecek yerde; adeta üzüntülerini dile getir-
mektedirler.

Hakim sınıflar halka şu veya bu şekilde saldırmaktadırlar,
saldıracaklardır. Onlar için saldırı fırsatı diye
bir sorun yoktur. Eğer böyle bir fırsata ihtiyacı olsa
böyle bir fırsata kendileride yaratabilirler. Her türden
oportünistin bu konuda yaptıkları demagoji gerçekte
halka ve devrimcilere "uslu durun" çağrısı yapmaktan
başka anlama gelmez. Faşist terörü geriletmenin yolu
"uslu" durmak değil; örgütlü ve silahlı bir biçimde fa-
şist terörün üstüne yürümektir. Biz komünistlerin bu
soruna yaklaşımı, hem her türden ML maskeli, "sağ" yak-
laşımından hemde esas olarak hedefi gözden kaybeden, tek
tek silahlı eylemleri adeta amaç haline getiren MLSP/B
HDÖ gibi teşkilatların "sol" yaklaşımından bütünüyle
değişiktir.

Gün Sazak gibi azıllı faşist, eli kanlı katillerden, Y.De
gerli gibi iğkencecilerden, halka zulm eden devlet güç-
lerinden hesap soran terör haklı, meşru bir terördür.
Partimiz, bu tip devrimci terörden yanadır. Ve bizzat bu
gibi terör eylemlerine önderlik etmektedir. Ancak şurası
bilinmelidir; bu gibi terör eylemleri, ancak halk
yığınlarının devrimci mücadelesinin örgütlenmesine hiz-
met ettiği; halk yığınlarının örgütlenmesi ile birlikte
ele alındığı; onunla iç içe alındığı zaman doğru, komünist
eylemler olur. Tek tek faşistlerin cezalandırılması ko-
münistler için hiç bir zaman amaç olmamıştır. Bizim za-

macımız; komprador patron ağa devletini yerle bir etmek,
sosyalizm yolunda işçi sınıfı önderliğinde halkın de-
mokratik diktatörlüğünü kurmaktır. Bizim her eylemimiz
bu amaca hizmet eder. Tek tek faşist katillerin cezalan-
dırılması, işte bizim bu amaca yürürken, önümüze çıkan
bazı engellerin temizlenmesi anlamına taşır. Komprador
patron ağa devleti tek tek faşistlerin temizlenmesi ile
değil; emekçi halk yığınlarının partimiz önderliğinde
silahlanıp yürüteceği uzun süreli halk savaşı yoluyla
yıkılacaktır. Biz komünistler bunun bilincinde olarak
önderliğimizde yürütülen devrimci şiddet eylemlerini,
halk yığınlarının örgütlenmesi ve bilinçlendiril-
mesi çalışmasının bir parçası ve bu görevin ihtiyaçla-
rına bağlı olarak ele alıyoruz." (İşçi-Köylü Kurtuluşu sayı 13)

Burada Lenin ile ML hareketin bakış açısında bir fark
vardır. Bizzat yoktur. Fark 1. Bu mücadele metodunun
gelişim düzeyleri arasında olabilir 2. Bu mücadele me-
todu iki ayrı ülkede, iki ayrı stratejiye ve hedefe hiz-
met etmektedir.

HK. gerilla eylemlerini geliştirecek, güçlerini kırsal
alanlarda toplayarak gerilla savaşına hazırlanacak yer-
de, bilakis bu gerçekten kaçmak için; gerilla eylemleri
ile "Barikat savaşları" nı karşı kargaşa koyuyor, bir-
sini "kitlelerle beraber" diyerek ML, diğerini "bireysel
terör" diyerek anarşizm le damgalıyor. Dolayısıyla bu
mantıkla "genel grev" çağrısı, daha ilerdede toplu ayak-
lanma ile devrim yapacak.

HK şefleri gerilla eylemlerini reddederken sadece sağ
tekarlık yapıyor, aynı zamanda DHD nin doğru çizgisi
önünde engel oluyorlar.

Şimdi onlar bu çizgileriyle Muhalefet örgütleri öneri-
yorlar.

Arkadaşlar,

HK'nun bu yanlış çizgisi, özellikle "Maoçu revizyoniz-
me karşı mücadele" saflarında yer aldığından bu tara-
fa dahada sistemli hale gelmiştir.

3. HK. MAO ZEDUNGUN ÖLÜMSÜZ ESERİNİ REDETMEKTEDİR!

Hepimizin bildiği gibi, HK. oportünistleri, bir zaman-
lar "yolundan dönersen lanet olsun bizlere" diye üzeri-
ne yeminler ettikleri büyük önder Mao Zedung'u ilke-
siz bir şekilde reddettiler, çin devrimini ve onun ML
öğrettilerini inkar ettiler.

Onlara göre; Emperyalizm ve proleter devrimleri çagın
da, uzun ve kanlı bir mücadeleden sonra, emperyalizme,
komprador burjuvaziye ve feodalizme karşı zafer kaza-
nan DHD, köylülerin veya küçük burjuvazinin önderliğinde
yürütülmüş ve hatta bir takım sosyalist önlemler
bite almıştır.

Bu gibi bir ülkede, böyle bir zaferin ML önderlik ol-
ması mümkün olabileceğini ileri sürmek sadece saçma
değil, aynı zamanda ML in inkarıdır. Bu tezle yarı
sömürge, yarı feodal ülkelerde DHD yapmak mümkün değil-
dir. Bu tez yarı sömürge, yarı feodal ülkelerde; köy-
lülüğün rolünü, onun başlıca askeri gücü oluşturduğunu
reddetmekte, DHD nin atılması vaz etmektedir.

Onlara göre; Çin'de tarımın kolektifleştirilmesi, bur-
juvazinin ekonomik alanda kısıtlanarak, ideolojik alan-
da "yeniden kalıba dökerek" ortadan kaldırma siyaseti
sosyalizmin inşası olmadığı gibi "anti kapitalist(!)"
bile değildir. Onlara göre DHD den sonra sosyalizmin
inşası adım adım olmayacaktır. Onlar bu tezleriyle,
Çinde, DHD sonra sosyalizme geçişi imkansızlaştırmakta-
dırlar.

Onlara göre; Büyük proleter kültür devrimi, bir saray
darbesidir. Onlar böylece, sosyalizmin inşası sürecin-
de burjuvaziye karşı kitle ayaklanmasını reddetmekte,
sosyalizm şartlarında herhangi bir şekilde iktidara
gelen burjuvaziye karşı ML devrimcileri önemli bir
silahtan yoksun bırakmak istemektedirler.

Onlara göre; Mao Zedung ve ÇKP'nin Modern revizyoniz-
me karşı mücadelesi, iki burjuva kliğinin arasındaki
mücadeledir. Onlara göre, 60 lardan itibaren, bir taraf-
ta SBKP önderliğindeki kamp ile, diğer tarafta ÇKP ön-
derliğindeki kamp, ML ile modern revizyonizm arasındaki
iki burjuva kliği arasında ki burjuva kliği arasındaki ay-
rışmadır. Bu ayrışmada SBKP'nin platformu: nasıl modern
revizyonist bir platformsa, ÇKP nin platformu da aynı
şekilde modern revizyonist bir platformdur.

Onlar bu tezleriyle modern revizyonizme karşı mücade-
lede ML i inkar etmektedirler. Bu Krusçof modern reviz-
yonizmine günah çıkartmak, ML karalamaktır.

HK, nun Mao Zedung'u ve Çin devrimini reddeden platformu,
derinlemesine incelendiğinde bu platformun DHD,
sosyalizmin inşasını, proleterya diktatörlüğünü, burju-
vaziye karşı mücadeleyi çok yönlü bir şekilde saptır-
dığını görmek mümkündür.

HK, nun Türkiyede devrimci bir platformda ittifak kura-
bilmesi için hiç olmazsa Halk savaşını kabul etmesi
gerekir. Ama HK, daha önceki yerlerde belirttiğimiz
gibi devrimci mücadeleyi Türkiye gerçeklerine aykırı
olarak "toplular ayaklanmaya" göre yönlendirmeye çalış-
maktadır. "Genel grev" çağrıları, seçimler konusundaki
tavirleri, gerilla eylemlerine karşı tavirleri bunun
göstergesidir.

HK, nun Türkiye devrimi ile ilgili, dört duvar arasında
tespit ettiği saçma çizgiye karşı, Türkiyedeki sınıf
mücadelesinin objektif gelişimi şöyle haykırıyor.
Türkiye devrimi, güçlü düşmana karşı, gerilla savaşıyla
kırsal alanlarda üsler yaratmak, daha sonra kırsal alan-

larda yaratılan devrimci ordunun desteğinde şehirleri kurtarmak şeklinde gelişecektir. Devrimci mücadelenin bugünkü görevi her alanda bu sa-vaşa hazırlanmak, gerilla eylemlerini geliştirmektir. Türkiye devriminin bu gelişimini engellemek mümkün de-gildir.

4. HK. REVZYONJST AEP'İN PEŞİNDEN GİTMEKTEDİR:

Hepimizin bildiği gibi, HK'nun Mao Zedung'u ve Çin dev-rimini reddederken, Türkiye'de devrimi imkansız kılan görüşlerinin sistemleşmesi AEP'nin MLi çok yönlü ola-rak tahrif etmesine ve ML den sapmasına paralel ola-rak gelişmiştir. HK, AEP'yi uluslararası ML hareketin merkezi olarak görmekte ve propagandasını yapmaktadır. Biz burada AEP'nin Uluslararası ML harekete verdiği tahrihatları tartışacak değiliz. (Bunun için bakınız: Partizan yayınları no 8) Burada değinmek istediğimiz nokta, AEP'nin Faşist cuntaya ve Kemalizme karşı tav-rıdır. Türkiye'yi değerlendirmesidir. HK, bu gün Türkiye'de söylemeye cesaret edemediği şeyi bu gün birakalım ML olmayı, herhangi bir ilerinin da-hi açıkça görüp kabul ettiği bir gerçeği, AEP reddetmek-tedir. AEP'ye göre Türkiye Bağımsız demokratik geliş-mekte olan bir ülkedir. ASHC, Türkiye Cumhuriyeti'ne, tüm gericiiler tarafından propagandası yapılan "29 Ekim Cumhuriyet bayramı" dolayısıyla faşist cuntaya bir tebrik mesajı göndermiş tir.

sel bağımsızlığı, gerçek bağımsızlık gösterme tavrı içi- dedir. Mao Zedung'u eleştiri adına "sol" pozlarda orta-ya çıkan AEP gerçekte aşırı sağcı bir çizgi izlemektedir. Türkiye cumhuriyeti devletine karşı takındığı tav-ır buna açık örnektir. AEP nin bu gün geldiği nokta, onun 12 Eylül darbesi kar-şısında tavrı takınmamasının; 12 Eylül darbocilerini teş-hir etmemesini ve Türkiye halkının mücadelesini destek lememesini beraberinde getirmiştir. Ülkemizde AEP nin şakşakçılığını, kayrukçuluğunu yapan-lar, AEP nin Dünya ML hareketinin merkezi olduğunu savu nanlar TDKP, DHB, DHY gibi örgütler, AEP nin bu tavırları karşısında susmaktadırlar. Buda onların ne kadar ML ol-duklarının bir göstergesidir. Biz komünistler, AEP nin geçmişinde komünist, ML ve doğ-ru olan herşeye sahip çıkıyoruz; onun bugünkü anti ML çiz-gisini mahkum ediyoruz." (İşçi-Köylü Kurtuluşu sayı: 25)

ML hareketin bu eleştirisi haksızdır. Gerçeğe gö-re haklıdır. AEP'nin önderliğini hiç eleştirisiz kabul eden HK fa-şist cuntaya karşı nasıl mücadele edecektir. Faşist cuntaya karşı mücadele sorunu o'na bir siyaset kendisini ML olarak takdim eden bu rezil tavra karşı nasıl olurda ses çıkarmaz. Faşist cuntaya karşı mücadelede AEP'nin karşı devrim-ci saptarmalarında yerle bir edilecektir.

5. HK. DEVRİMCİ HAREKETİN BİRLİĞİNİ ENGELLEMeye ÇALIŞ MIŞTIR:

Devrimci hareketin birliğini sağlamak iddiasında olan bir siyasetin, bir diğer devrimci siyasete karşı tavrı önemlidir. Devrimci teşkilatlara karşı, karalama, iftira ve demogo-ji ile yaklaşanlar, devrimci teşkilatlar arasında tartışma ortamını kaldıran, eylem birliklerini imkansız kılan siyasetler devrimci hareketin birliğini sağlama iddiasında bulunmamalıdır. HK, bu noktada tam anlamıyla oportünizmin batagındadır. HK, bir siyasetin devrimci olup olmadığını, o siyasetin Komprador patron ağa devlete karşı mücadelesine bakarak değil, kendi oportünist siyasetine karşı tavrına bakarak yargılamaktadır. HK'na göre, HK dan ayrılanlar, mesela Devrimci proleter-ya, "Ajan provakatördür", "MIT ajanıdır" dolayısıyla kat ledilebilirler. HK'na göre DHY da "ajan provakatör" bir çizgiye sahip-tir. HK'na göre DHB de b' yolda ilerlemektedir. HK'na göre ha keza TKP/ML, Partizan, ATİF, ATÖF de karşı devrim yolunda hızla ilerlemekte olan teşkilat-lardır. Bir örnek: "Bugün Partizan adlı gurubun tekkesi durumun dan olan ATİF, devrimle karşı devrim arasındaki uzlaş-maz mücadele, karşı devrimle işbirliğinin savunmaktadır. Ülkemizde Partizan adlı gurup, halkımıza ve devrime za-rar veren terörist eylemler düzenlemekte, karşı devri-min işine yarayan bir dizi provakasyonlar yapmaktadır. Umraniye'de 5 işçinin öldürülmesi, Ankara'da arsa ticare-ti yapımları, Dersimde devrimci bir öğretmen işken-geyle öldürmeleri bunun en bariz örnekleridir. Bu Parti-zan adlı gurup son olarakta Dersim Hozatta yoksul köy-lülerin toprak ağalarına karşı yürüttükleri toprak ve özgürlük mücadelesinde, Yusuf ağa adlı toprak ağasının yanında saf tutmuşlar ve onun vurucu gücü olarak yok-sul köylülere saldırmışlardır. Küçük burjuva özelliğe-rini giderekten yitirmeye başlayan Partizan adlı grubun Almanya'daki tekkesi olan ATİF Partizan'ın bu si-yasetini hayata geçirmekte, Apocu faşist-feodal çete-lerle işbirliği yapmaktadır. Apocu halk düşmanlarının saldırılarına bizzat ATİF yöneticileri zemin hazırla-mışlar, onların saldırılarına desteklemişlerdir. Ve on-ları derneğimize karşı kışkırtmaktadırlar. ATİF yöneti-cileri bu durumda fayda sağlayacaklarını ümit etmekte-dir."

Eğer HK'nın bu söyledikleri doğru ve haklıysa o zaman Partizan'ı ve ATİF'i karşı devrimci örgütler olarak ilan etmemek için hiçbir sebep yoktur. Ama HK, elesti-ri adına yazdığı bu yazılar sahtekarca iftiralara ve karalamalara dayalı saldırılardır. Partizan taraftarı arkadaşlar bu sorunları belgelerle onlarca defa a-çıkladıkları halde bu saldırılar hala yapılmaktadır. Onlar bu karalamalarını "Partizan adlı kılığın dolan-dırıcılık yaptığını, işçilerin parasını yediğini" va-zacak kadar seviyesiz bir düzeyde sürdürdüler. (HK s. 173) Feki, onlara bu dediköünün malzemelerini kimler sağlıyor. Meyhaneciler ve Faşist gazeteler sağlıyor. Partizan'ın dolandırıcılık yaptığını yayan Partizan saflarına sığınmamış bir sahtekardır. Şimdi Köln'de bir meyhane işletmektedir. 1 Mayıs mahallesinde öldürülenlerin provakatör değil ama zevallı 5 işçi olduğunu Tercüman, Hürriyet vs. gi-gazetelerden öğrenmektedir. HK'nın devrimci bir teşkilata yaklaşımı işte böyledir. Sen çamuru at, kendi kalmasada izi kalır. Veya en kötü karşı düşüncüyü el eline, onu birazda karikatürize et sonra saldır kendi gerici düşünceni haklı çıkar. HK bu eleştiri mantığıyla muhalefet örgütleri örgütleye-cek, siyaset mahkum edecek. Bir başka örnek: Geçmişte Darmstadt'ta HK, saldırıları ile ilgili olarak ATİF'in genişletilmiş bir iç toplantısı yapıldı. Bu iç toplantıda, ATİF başkanının provakatör olarak nitelendir-diği bir HK söfi toplantıdan dışarı çıkartıldı. HK ATİF

TELEGRAM

Shkëlqesisë së tij zotit Kenan Evren

Kryetar i Shtetit të Republikës së Turqisë

ANKARA

Festa juaj kombëtare, përvjetori i shpalljes së Republikës së Turqisë, më jep kënaqësinë që në emër të popullit shqiptar, të Presidiumit të Kuvendit Popullor si dhe në emrin tim personal, t'ju dërgoj përsënde-tjet e përzemërtia dhe urimet më të mira për lumturinë e popullit mik turk dhe Tuajën personale. Shpreh bindjen se marrëdhëniet

miqësore midis Shqipërisë dhe Turqisë do të zhvillohen vazhdimisht edhe në të ardhmen për të mirën e dy popujve tanë.

HAXHI LLESHI
Kryetar i Presidiumit të Kuvendit Popullor të RPS të Shqipërisë
Tiranë, më 23 tetor 1980

Zeri i Popullit (AEP merkez yayın organı)
29 Ekim 1980

Türkiye'de ML hareket bu girişimi şu şekilde oluştur-mektedir.

" 4 Kasım'da Milliyet gazetesinde yarıdaki haber yayınlan-dı. (haber milliyet gazetesinde yayınlanmıştı PN) Haber ilk bakışta, normal devletlerarası ilişkilerin yan-sıması olan bir haber olarak görülebilir. Bir dizi dev-let gibi Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyetide, Türki-ye cumhuriyeti devletinin kuruluş yıldönümünü kutlamış-tır. Bu normal, devletlerarası ilişkilerin gereği olan bir davranıştır. Ama bu kutlamayı yapan devlet, öger sosyalist bir devlet olma iddiasında ise; o devleti yön-lendiren partinin ML bir parti olduğu iddia ediliyorsa ve o parti; kendini dünya ML hareketinin merkezi olarak görüyorsa; zaman komünistler yapılan bu kutlamanın i-geriği konusunda tavrı takınmak zorundadırlar. En baştan belirtelimki; biz komünistler, devletlerarası ilişkilere yani sosyalist bir devletin gerçeğinde faşist bir devletle diplomatik, ticari, kültürel vb. ilişkiler kurup geliştirmesine ilke olarak karşı değiliz. Bizim karşı olduğumuz şey; bu ilişkilerin ilişki kurulan ülke-deki devrime zarar verecek bir biçimde geliştirilmesi-dir. Bu gün Arnavutluk sosyalist halk cumhuriyeti - Türkiye Cumhuriyeti ilişkileri somut olarak devrime za-rar verme noktasında gelişmektedir. Bu 29 Ekim kutlama mesajında kendini açıkça göstermektedir. Şöyleki; ASHC adına gönderilen mesaj, sadece devletin kurulmasını şekil olarak kutlamakla kalmamaktadır. Bu-nun ötesinde o, Kemalist hareketin bir değerlendirmesini yapmaktadır. Bu değerlendirmede ise; Kemalist hareket bu harekete hiç eleştiri getirilmeksizin övülmektedir. Stalin Kemalist hareketin "bir üst tabakanın" "güdük anti-emperyalist" bir hareketi olduğunu ortaya koymuş-tur. Partimiz bu güdük anti-emperyalistliğin "sömürge-likten, yarı-sömürge statüsüne geçmek" olduğunu doğru bir biçimde tespit etmiştir. Şimdi en keskin Stalin savunuculuğu pozlarında ortaya çıkan AEP yöneticileri-nin önderliğindeki ASHC mesajında gerçeklerle çelişen, Stalin'in doğru tespitleri ile çelişen Kemalizm övgüsü yapmaktadır. Övgü Kemalizmin "ortaçağ geri kalmışlığını kaldırdığı" iddiasına kadar varmaktadır. Kemalizm, komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının ideolojisidir. Onların "ortaçağa" karşı "mücadelesi" yalnızca halifeliğin kaldırılması; şapka giyilmesi vb. üst yapı reformlarında ve lafta kalmıştır. ML olduğunu iddia eden bir partinin önderliğindeki dev-letin bu konuda Kemalizm övgüsü düzen bir tavrı takın-ması; gerçekleri çarpıtması, bu devleti yöneten partinin çizgisinden kaynaklanmaktadır. Bu parti, AEP bu gün ge-çtiği aşamada Lenin, Stalin'in önderlerinin tersine şekil

çıkıyor vs. isimli bildirisinde dogal olarak bu şöhre sahip çıktı. Ve ATİF Başkanını "Bar kabadayısı" olarak ilan ettiler. Daha sonra yine Darmstadt'ta aynı kişi HK'nın Devrim şehitlerini anma toplantısında ATİF sempatanlarına karşı giriştiği provakasyon ve HK taraftarlarına yaptığı kışkırtma ile ATİF sempatanları kıyasıya dövüldü, HK çıkarttığı bildiride bu provakatöre yine arkadaşımız diye sahip çıktı. Şimdi bu kişi meyhanelerde serserilik yapmaktadır. Söylentilere göre de "provakasyon" yaptığı için HK tarafından kendisine yol verilmiştir. Büyümesine seviyesi diğer sorumlularla ilgilenmek aslında bizim mesrepimiz değildir. Ama ne yapalım ki HK, bu seviyede siyaseti mahkum ediyor. Mademki HK, bu gibi olaylara cerekeş yaparak "provakatör" "bar kabadayısı" gibi suçla malar için sayfalarca bildiri çıkartıyor. Peki nasıl olduysa bu serseri ile ilgili açık tavır takınmıyor. Takınmaz, takınmaz çünkü açık tavır takınmadığında bu suçlamaları yaptığı bildirisini geri almak zorunda kalacaktır. Elbette güne karşı yüzü kara çıkacaktır. Ne can sıkıcı şey!

HK, işte bu anlayışla devrimci siyasetler arasında birlik sağlayacak.

Bir başka örnek daha:

"M. Gladbach'ta ise gece devrimine çıkan TİKKO gerillaları toplantı yapacağımız salomon buluşu duvarını sloganlarla doluburduğu için okul müdürü tarafından toplantı iptal edildi. Yüzlerce mark para harcandıktan sonra ve uzun uğraşlardan sonra toplantı salonu alınabildi."

(Partizan'ın oportünist şefleri nereye gidiyor? bild.)
Görüldüğü gibi burada TİKKO gerillalarının duvar yazılması eleştiriliyor.

"Halkın yolu provakatörler, kendi önderliklerinde önce yapılacağı yere proleter devrimci tarafından yapılan afişleme ve yazılan Halkın Kurtuluşu imzalı "Yaşasın Ulus Demokratik Halk devrimi" sloganından belli gibi korktukları için üzerini kendi pullarıyla kapatmıştır."

(HK'nın HY na karşı bildirisi)
Görüldüğü gibi burada da HY yazıları kapattığı için eleştirilmektedir.

Peki acaba hangisi doğru dersiniz ?...

HK, devrimci hareketin birliğini elinden geldiğince engellemeye çalışmıştır. Bu engelleme çabaları "Belgelerle ATİF/TÖK-Yd ve HK" isimli broşürde hiç bir itiraz göstermeksizin tespit edilebilir.

Şimdiye kadar, devrimci hareketin birliğini engellemek için çalışan HK'nın şimdi "Muhalefet örgütleri" üzerine siz örneği demorejiden başka birşey değildir.

SÖNÜÇ OLARAK:

Biz bu yazımızda kısaca belirttiğimiz gerekçelerden ötürü HK platformunda bir "Muhalefet örgütleri" yıkacağız

Görüşümüze göre devrimci hareketin birliği HK'nın olduğu gibi diğer oportünistlerin platformunda ezilmesi ve ML hareketin önderliğinde birleşen platformun, doğru devrimci platformun zafer kazanması ile mümkün olacaktır.

OPORTÜNİZM YIKILACAK
ML ZAFER KAZANACAKTIR

Faşizmin Darağaçlarının KIRACAĞIZI

İDAM EDİLEN DEVRİMCİLERİN ANISINA

Faşizmin cellatları bir devrimciyi daha asarak katlettiler. Necdet Adalı, Serdar Soyergin den sonra şimdi de Erdal Eren idam edildi. Sırada daha ontarca devrimci var.

Hakim sınıflar bir dizi başka ve terörün yanında, idam cezalarıyla da devrimci harekete karşı meydan okuyorlar.

Bu idam cezaları, hakim sınıfların yargı organlarının nasıl işlediğini, hakim sınıfların nasıl bir çürümüşlüğü içinde olduğunu açıkça gösteriyor. Hakim sınıflar devrimci düşüncülerinden ve faaliyetlerinden dolayı devrimcileri idam ediyorlar.

Akılları sıra o "şanlı tarihlerine", "iğrenç ölümüne" şistin pis varlıklarını idam ederek ortadan kaldırdıklarını yazacaklar. Onların "şanlı tarihlerinde" böyle "zaferlerin" bir sürü örneği vardır. Onlar eskiden id ettikleri halk önderlerini bir de pazar yerlerinde asılı vaziyette "teşhir" ederlerdi. Şimdiki meydan okuma bir palavradan başka bir şey değildir. Şimdi idam cezaları keserken bunu "ölümü göze alarak" yaptıklarını itiraf ediyorlar. Şimdi idam cezalarını, birakulim pazar yerlerinde teşhir etmeyi, kışla göz arasında, oldu bittiye getirerek, çok sıkı güvenlik önlemleri alarak uyguluyorlar. Şimdi idam edilen devrimcilerin ölümlerinden bile korkuyor, adlesine teslim edemiyorlar.

Hakim sınıflar bu idam cezalarını uygularken, artık terörün başka türlü yazabileceğinden duydukları korkuyu dile getiriyorlar. Bu kurdukları darağaçlarında, devrimcilerin gur sesi karşısında, kendi sallanacakları günleri hatırlıyorlar. Ezildiklerini, çözüldüklerini, çürüdüklerini görüyorlar. Haklıdırılar..

Devrimciler ve tüm halk idam cezalarına karşı ne derece sağlam tavır takınırlarsa, hakim sınıflarda geleceklerinden korkmakta o kadar haklı olacaklardır.

Faşizmin cellatları, 12 Mart'ta Denizli, Yusufu, Hüseyini asarlarken kendilerini astılar. Onların "ben şerefimle bir defa ölüyorum, siz bizi asanlar şerefsizliğinizle bin kere öleceksiniz" haykırıları, Türkiye devrimci hareketinin gelişmesine çok büyük destek oldu. Yine Mahir'lerin Kızıldere'de "dönmeye değil, ölmeye geldik" haykırıları, İbrahim Kaypakaya'nın işkence tezgahlarında faşizmi yargılaması devrim mücadelesi de sönmeyen yıldızlardır.

Necdet Adalı, Serdar Soyergin, Erdal Eren de asıldılar. Daha asılacak ontarca devrimci var sırada. Biz devrimciler, idam edilen veyahutta diğer şekillerle katledilen devrimcilerin halkımızın mücadelesinde, tıpkı bir Denizli, Mahir ve İbrahim gibi sönmeyen yıldızlar haline getirmek istiyorsak, halkımızın mücadelesini devrimcilerin isyan türküleri ile geliştirmek istiyorsak, onların katledilişine veya idam edilmişine karşı devrimci bir tavır koymalıyız. İdam cezalarına karşı kampanyalarda özellikle HK gibi davranmamalıyız.

İdam cezalarına karşı kampanyayı "İdam cezaları engellenmelidir" gibi bir demokrasi mücadelesinden, özel olarak "Erdal Eren'in idamı engellenmelidir" kampanyasına dönüştürmek doğru değildir. İdam cezalarına karşı kampanyanın temelini, ezilenlerin, sömürülenlerin tüm devrim düşmanlarına karşı kampanya olarak kavramak yerin bir idam cezasının engellenmesi için, B. Alman tekeci burjuvazisinin temsilcilerinden Willy Brandt ve diğer birçok emperyalist burjuvanın temsilcisi olan parlamentlerden imza toplamak devrimcilik değildir. Çünkü bunlar faşist cuntanın destekleyicileri olan, halk düşmanlarıdır.

İdam cezalarına karşı kampanyanın propagandasının temelini, idam edileceklerin kavgasının amacı, devrim mücadelesi gibi asıl meziyetlerinin yerine, idam edilecek kişinin, yaşı, gençliği vs. gibi meziyetlerini propagandasını koymak, idama karşı hümanist temelde kampanya yürütmek devrimci değildir. İdam cezalarına karşı kampanya, hakim sınıflara karşı boyun eğmez bir mücadele, halkımızın elinde keskin bir kılıç olmalıdır.

Biz Partizanlar Erdal Eren'i devrim mücadelesinin bir savaşçısı olarak anıyoruz, anacağız..

DEVİRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR

1979 III. Gençlik Festivalinden Bu Tarafa B. Berlin'de ve B. Almanya'da BELGELERLE 'HK, ve ATİF / TÖK-yd